

La crònica literària de la setmana

La projecció de l'absurd

SUPERGLÚ

LLUCIA RAMIS
 Barcelona


Ja existeixen els conceptes metarealitat i realisme especulatiu, però no defineixen exactament allò que va arribar després de l'anomenada postveritat. Allò que s'ha vist reflectit a l'etiqueta blava de Twitter, per exemple: suposadament havia de certificar l'autenticitat dels comptes. I quan Elon Musk li va voler posar un preu, anònims han suplantat la identitat de grans companyies armamentístiques i farmacèutiques pagant vuit dòlars, han publicat qualsevol cosa i n'han fet trontollar les accions. La metarealitat especulativa també és a les criptomonedes, que han caigut pel seu propi pes, i en una societat mig cibernètica en què el dispositiu (ara telèfon mòbil, però potser aviat ulleres de realitat virtual) ha esdevingut un apèndix indispensable per interpretar el món. Que la societat es basi en una mentida no és nou. Que es basi en una broma i es delecti en l'absurd potser sí.

Abans semblava que ens podíem posar d'acord en què era veritat, sosté Màrius Carol. Ell va ser director d'aquest diari durant gairebé una dècada, com recordava Ana Godó, editora de Llibres de Vanguardia, a l'inici de la presentació d'*Historias de la canallesca*, sobre el qual l'autor parla amb Joaquín Luna a la Casa del Llibre. A primera fila hi ha Javier Godó, i entre el públic, diversos periodistes, molts companys de redacció. Aquesta professió tenia la potestat d'acordar què era la veritat mitjançant el context i observar uns fets que es contrastaven i corroboraven abans de publicar-se. Les xarxes socials posaren fi a aquest acord perquè, si bé ens ajuden a comunicar-nos i a tenir corresponsals arreu, ignorem qui dona aquesta informació i amb quins interessos, apunta Carol. En aquest sentit, són una eina que ha desestabilitzat el món perquè "tothom se sent empoderat, però no tothom està capacitada per donar una opinió responsable". I recupera una idea de Kapuscinski: cal ser bona persona -honest, responsable i digna- per ser un bon periodista. Luna és més taxatiu i considera que les xarxes són un "autèntic perill per a la democràcia". Tots dos coincideixen que és important fer arribar a la gent que, igual que per veure *The crown* has de pagar uns euros, també els diaris tenen un cost; el periodisme de qualitat val diners. D'altra banda, vivim en un país on hi ha més de cinc-cents diaris digitals i més d'un centenar en paper, afirma Carol: "Molts antics directors, quan se'n van, creen el seu propi diari; compte (!)



Màrius Carol i Joaquín Luna a la Casa del Llibre

ANA JIMÉNEZ



Katixa Agirre i Laura Fernández a La Central del Raval

LLUCIA RAMIS

perquè una capçalera és una cosa molt seriosa i necessita temps per tenir un prestigi i per crear una marca". I dos apunts més. Un: la veritat ara ha de ser atractiva, quan allò atractiu normalment és la mentida. I un altre, pres de Gombrowicz: moltes petites mentides juntes semblen una gran veritat, però

La vida està condicionada per mites; res del que projectem no és real, diu Katixa Agirre

són una gran mentida.

La vida està condicionada per mites, allò que imaginam, allò que somiam. Res del que projectem és real, diu Katixa Agirre al pati interior de la Central del Raval, ple durant la presentació de *De nou centaure*. L'acompanya Laura Fernández, per a qui aquesta és la millor novel·la que ha llegit enguany. I ella llegeix

molt. I som al novembre. També hi han vingut Sol Salama, fundadora de Tránsito, que l'ha publicat en castellà, i Miquel Adam, fundador de Segona Perifèria, que ja va treure en català *Les mares no*, quan la va llegir molt recomanat per Albert Forn.

La protagonista de *De nou centaure* és creadora de mòduls, ficcions fetes per viure amb les ulleres de realitat virtual, amb què es mou tothom com ara ens movem amb el mòbil. Viatja a París per escriure sobre Mary Wollstonecraft, que va morir quan va donar a llum Mary Shelley, i que fascina Agirre per tot el que va tenir de pionera. Agirre té l'envejable capacitat de resoldre l'impossible als seus llibres, tractant de manera nova la ficció especulativa amb un instint narratiu portentós i una veu que et submergeix, diu Fernández, que recorda això de Margaret Atwood: quan t'allunyes de la realitat és que vols controlar el món. I afegesc: o almanco entendre'l. Tot i que cada cop sembli més basat en l'absurd.●

Voll-Damm FESTIVAL JAZZ BARCELONA 2022

02/12

Palau de
la Música

VICENTE AMIGO

Consulta tota la programació
del festival a



www.jazz.barcelona

TheProject⁺
LIVING LIVE MUSIC

ev
entrades de
VANGUARDIA